UNUTMAYINIZ! AFACAN PERŞEMBE 1 Teşrinisani 1934 No. 108
8 Büyük Sahife 3 Kuruş
Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

Güya paraların yerini söylemiyor

AFACAN ne DİYOR

— 1 —

Ben bayram yapıyorum
Bilir misiniz neye:
Cumhuriyette geldik
On birinci seneye!..

— 2 —

Artık güler, gezerim,
Ben yerimde duramam!..
Bulunur mu benzeri,
Bu bayram başka bayram!.

— 3 —

Bugün hiç sıkıntım yok,
Ferahlık var içimde!..
Bahar güneşi açtı
Neş'emde, sevincimde!.

— 4 —

Çünkü: Öz yurdumuzu
Kurtardı Cümhuriyet !
Yoksa çoktan ezilmiş,
Mahvolmuştu bu millet!..

— 5 —

Bu güzel günü gören
Çocuklara ne mutlu!..
Ey okuyucularım;
Olsun bu bayram kutlu!.
AFACAN

AFACAN — Ne o hırsız, başlar?. Minareyi çalan kılıfını hazırlar derler amma sizde bizim evin sığabileceği bir çuval bile yok, hem de benim ağzım sıkıdır. Siz beni öldürsenizde, babamın bugün aldığı aylığı kilerdeki sandık içinde sakladığını söylemem...

ŞİŞKO ne DİYOR

— 1 —

Ben, şeker bayramını,
Daha evvel, severdim!.
Çünkü: O gün gelince
Avuçla lokum yerdim!.

— 2 —

Kurban bayramında da
Sevinçten kalmaz geri,
Tam bir hafta yutardım
Kızartılmış etleri!..

— 3 —

Doğru söz bu: Onları
Ben artık sevmiyorum!..
" Cümhuriyet bayramı
" Daha mntlu!.. ,, diyorum!.

— 4 —

Çünkü: Cümhuriyetle
Türk ülkesi kurtuldu!..
Esir edilen Millet
İstiklâlini bulda!..

— 5 —

Cümhuriyetin geldi
On birinci yılına!
Ezerim, parçalarım
Kim dokansa kılına!...
ŞİŞKO

Büyük Anneme Söyleyim de ?..

— Bak gazete ne yazıyor, dünyanın en büyük yarışı Avustralya ile İngiltere arasında yapılıyormuş!..

— Büyük anneme söyliyeyim de o da girsin! Çene yarışı mı?...

NİÇİN

Anne — Kardeşini niçin çimdirip ağlatıyorsun..

Çocuk — Büyük annem sustarmak için çikolata versin diye!.

Süpürgenin sapını neden koparmış!

— İyi ki annem o süpürgeyi senin için kullandı da, sapını kopardı, baba, yoksa halim yamandı !..

Aklı kısa görünmesin diye !.

— Dün annem o güzelim, o uzun saçlarını kestiriverdi!..

— Aklı kısa görünmesin diye mi?

CEVAP

Halit — Su mu, bahardan olur bahar mı sudan olur ?..

Mehmet — Sen önce bana tavuk mu yumurtadan olur, yumurta mı tavuktan? Sualime cevap ver ben de sana söyliyeyim.

BAŞ SÖZ

Düşene vurulmaz

Sevimli afacanlar!...

Şimdi baş yazımıza başlamadan evvel, size meşhur Rus romancısı (Leon Tulstoy) un bir hikâyesini Türkçeye çevirip size yazacağım. okuyunuz.

(Bir gün, boynu bükük bir fakir bir zenginin yanına geldi ve ondan sadaka istedi. Zengin adam ona birşey vermedikten başka, üstelik sert bir sesle:

— Defol buradan!..

Diye kovdu.

Fakat fakir adam yerinden kımıldamadı.

Zengin fena halde kızdı ve yerden bir tâş alıp fakire attı.

Fakir taşı yerden aldı ve cebine atarak:

— Bu taşı saklıyacağım, dedi, bir gün olur bende sana atarım.

Aradan seneler geçti. Zengin adam bir gün fena bir iş yapmıştı, nesi var, nesi yoksa hepsini elinden zaptettiler ve onu hapse attılar.

Fakir adam, onu kapse götürürlerken yolda görmüştü. Cebinden taşı çıkardı. Tam ona atacağı esnada, birdenbire durup şöyle düşündü:

— Hayır!.. Şimdi atmayıp, bu taşı yine saklıyacağım. Ona, böyle elleri bağlı değil, yine kuvvetli ve zengin bulununca atacağım. Çünkü: Düşene vurulmaz!...

***

Çocuklar!.. Bu hikâyeden ne anladınız?..... Fafir adam, çok mertmiş.. intikamını almak için düşmanının kuvvetli zamanını beklemiş, değil mi?.. Eğer o korkak ve kahbe bir adam olsaydı: " İşte bu tam bir fırsattır!.,., diye atılırdı. Fakat, o zaman bu bir alçaklık olurdu, çünkü: bir insanı gafil avalayıp, hücum etmek çok fena bir ahlâktır.

Mert olan fırsat beklemez, cesurca meydana çıkıp saldırır.

Onun için sizde öyle yapınız. Sakın kendini korumaktan aciz olan zaif, kuvvetsiz arkadaşlarınıza dokunmayınız. Çünkü onlar, nasıl olsa, sizinle başa çıkamıyacaklardır. Böyle bir zamanda hıncınızı unvtup merhamet hissetmelisiniz. Çünkü atalarımızdan kalma doğru bir söz vardı.

Düşene vurulmaz!..

(Ne - Rü)

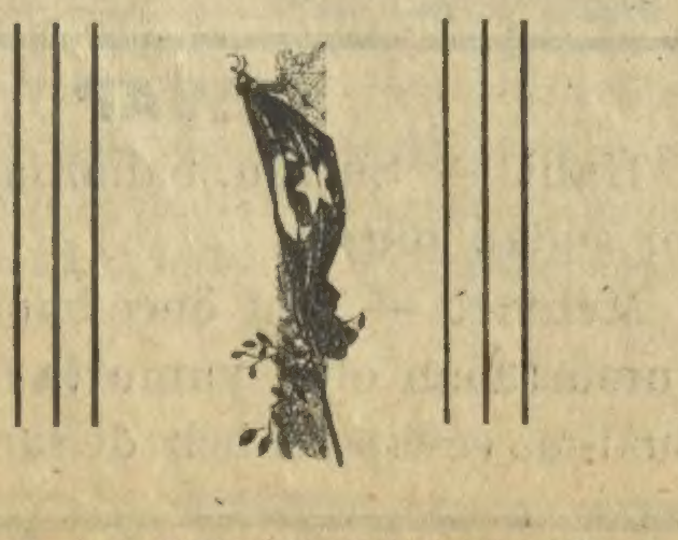

YURT YAPRAĞI

Türkün Destanı

— 1 —

Bir avuç yiğitle çıktın meydana,
Saldın ülkelere, saldın cihana!
Boyandı her yanın kırmızı kana:
Halâ bagrında o kan Türk oğlu!.

— 2 —

Çok zaman dillerde şerefle gezdin,
kaleler çiğnedin, ordular ezdin!
Karşına binlerce esirler dizdin,
Şaştı bu haline bakan Türk oğlu!

— 3 —

Kurşanlar yağdırdın, kılıçlar çaldın
Bir aslan oldun da düşmana saldın
Yurdunu düşmandan geriye aldın,
Saygıyla baş eğdi cihan Türk oğlu!

— 4 —

Zaten bu topraklar senin yrudundu,
Onu geri alan şanlı ordundu!..
Nihayet İzmire girip durdundu,
Dediler: Senindir ferman Türk oğlu!

— 5 —

Zaten yüce Gazi yaman askerdi,
Ordunun başında kumanda verdi,
Bu millet nihayet murada erdi,
Çok yaman bozuldu düşman, Türk oğlu!

— 6 —

Fakat neler gördü o dertli başın,
Binbir cefa çekti anan, kardeşin,
Aylarca sel gibi döküldü yaşın,
Yüreciğin oldu viran Türk oğlu!.

— 7 —

Nihayet ne keder, ne cefa aaldı,
Bu zafer milletin gönlünü dldı,
Yediden yetmişe sefaya daldı,
Herkes oldu bize hayran Türk oğlu

— 8 —

Anladık oturmak bir fayda vermez
oturan dünyada murada ermez,
Kim cahil olursa etrafı görmez,
Çalıştın sen nice zaman Türk oğlu!

— 9 —

Yurdun ışıklı bir yola saptın,
Sulh günü kalemi, sapanı kaptık,
Biz Cümhuriyeti baş tacı yaptık,
Gazi çünkü dedi: Uyan Türk oğlu!.

— 10 —

Artık bir dakika oturma sakın,
Oku, bilgili ol.. etrafa bakın,
Çalışıp aklını başına takın,
Sana dünya diyor: Arslan Tük oğlu!..

Türk Şairi

ŞEN FIKRALAR

Peşin dayak

Ahmet Bey, çok tenbel olan küçük oğlunu tutmuş bir temiz pataklıyordu. Annesi elinden almak isteyip:

— Ayol ne dövüyorsun çocuğu?.

Ded.

Ahmet Bey:

— Yarın mektepten numara kâpıdını getirecek, halbuki üç gü ben evde bulunmıyacağım!..

Karısı sordu:

— Bundan birşey anlıyamadım?.

Ahmet Bey:

— Numara kâğıdını fena getireceği malûm. Halbuki o zaman onu kim dövecek!.

Hangisini yapsın!..

Annesi gazete okurken, oğlu Turgutta ayakta duruyordu. Annesi bir aralık başını çevirip:

— Turgut!.. ayakta durma: iskarpinlerin eskiyecek!..

Dedi. Turgut bunun üzerine:

— Peki, anneciğim!.. oturayım!..

Diyince annesi bağırdı:

— Sakın oturayım deme, bu seferde pantalonun eskir!..

Çocuklar!.. şimdi siz düşünün: Çocuk ne yapsın?...

Bir rüya

Afacan, arkadaşı Şişkoya:

— Dün gece bir rüya gördüm, dedi: Sen benden yemiş istemeğe geldin. Bende seni kovdum!.

Şişko bu söze şaşırdı:

— E, bundan ne mana çıkar!..

— Şu mana çıkar ki: İnsan rüyasında daha akıllı iş görüyor!..

Dalgınlık

Şişko, arkadaşlarına dalgınlığın fena şey olduğunu söylüyordu. Bir aralık:

— Dün gece babam dalgınlıkla sıgarasının yanan tarafını ağzına götürdü, dili yandı!. Dedi.

Bu aralık Afacan da ona bir kayısı uzatmıştı. Babasını beyenmiyen Şişko da, onu ortasından yardı ve dalgınlıkla kayısıyı yerine çekirdeği ağzına attı!,

İşte Misali!

Annesi çocuğuna şöyle nasihat ediyordu:

— Oğlum!.. Büyüdüğün zaman sakın tütün içme! Çünkü tütün içersen cüce kalırsın, yahutta boyun çok uzar.. Öyle uzar ki, artık hiç bir kapıdan giremez olursun. Çarşıda sana göre pantalon ve palto bulunmaz. Herkes seninle « Yangın kulesi!.. » diye, alay eder!..

Küçük çocuk bu sözlerden korkmuştu. Annesine:

— Sahi mi?..

Diye sordu. Kendisinden üç yaş büyük olan ağabisi atıldı:

— Sahiya!.. Her gün ağzından düman çıkan fabrika bacalarını görmiyor musun?..

İki Tasa

Hasan Bey, bir arkadaşına şöyle dert yanıyordu:

— Ah; kardeşim!.. Bir haftadır midemde müthiş bir ağrı vardı. Çok tasa ettim. Öyleya, ya apandasit, yahutta kanser olabilir. Meşhur bir doktora gittim. Muayene etti. Meğerse hiç birşeyim yokmuş. Fakat bu sefer birşeye daha tasa etmeğe başlanım.

Arkadaşı sordu:

— Neye?...

Hasan Bey şu cevabı verdi:

— Doktora boşuboşuna verdiğim muayene parasına!...

Akıllı

Şişko şunu diyordu:

— Ben Cuma günü her yere giderim, fakat misafirliğe gitmem!

Afacan da bu söze şaşırdı:

— Sebep ne?.

Şişko derin derin düşünüp, başını salladı:

— Çünkü, dedi, o gün bakkallar kapalıdır, birşey alıp bize ikram edemezler!...

EĞLENCELİ HİKÂYE

Çocuklar hiç bir şey unutmaz!...

" Sazlı köy „ i kasabıya bağlıyan dar, uzun yoldan yürüyordum. Yaya olarak sekiz saatte bitecek olan bu yolu tüketebilmek için sabah ezanında çıkmıştım. Bir müddet serinlikte gittikten sonra birdenbire gök yüzünde yükselen güneş, erimiş kurşun gibi tepeme akmıştı. Gece dağlarda kalırım... Korkusile, mümkün olduğu kadar hızlı gitmeğe gayret ediyordum. Yolun dönemeç yerinde, bir ihtiyar köyliye rasgeldim.

— Dayı dedim, Sazlı köye daha çok var mı?

İhtiyar dikkatli dikkatli yüzüme bakıp cevap verdi:

— Pek iyi bilmiyorum, Efendi!.. Ben o köyden çıkalı dokuz yıldan fazla oldu !...

— Şimdi yine oraya gidiyorsun değil mi ?..

İhtiyar derin derin içini çekti:

— Oraya artık hiç gidemem, fakat gözümde tütüyor !..

Beraberce yürümeğe başlamıştık. Bir aralık sordum :

— Dayı!.. Sen ne iş yaparsın?..

— Şimdi hiç birşey yapmıyorum.. Fakat vaktile göyün imamı idim!..

— Peki, sonra neden ayrıldın?.

İhtiyar bu sorguma önce cevap vermedi. Kendisini uzun müddet köyünden ayrı kalmıya mecbur eden meseleyi ihtimal ki bir yabancıya anlatmak istemiyordu. Fakat aksi gibi, bende de bu sırrı öğrenmeğe bir merak uyanmıştı.

Sordum :

— Dokuz senedir nerelerde gezdin, bakayım?...

— Dağ, taş dere, tepe dolaştım, dedi, gezmediğim yer, dolaşmadığım köy kalmadı.. Ah!.. Efendi!... Tanrı kimseyi benim gibi gurbete düşürmesin!..

— Peki, ama, göyünden çıkmıya zorun ne idi?

Bu sefer ihtiyar artık kendini tutamadı ve anlatmıya başladı:

— Bir remazandı.. Köyün küçük mesçidinde teravi namazı kıldırıyordum. İçersi mahşer gibi kalabalıktı ... Birinci rekâtı kıldık, tam ikinci rekâta davranırken ... Ah!..Nasıl diyeyim evvelâ.. Halâ bugün aklıma geldikçe utancımdan kıpkırmı kesiliyorum: Çok yemek yediğim için midemi gaz bürümüş.. Senin anlıyacağın, bir kabahat yaptım.. Belki kimse dumamıştır,diye, devam edecek oldum, ön saftaki cemaat dırlanmıya başladı.

İhtiyarı teselli etmek için:

— Böyle şey herkesin başına gelir !..

Dedim. ihtiyar başını salladı:

— Öyle amma, namazda olması pek biçimsiz kaçmıştı !. . Baktım ki ahali söyleniyor, "destur!.. „ deyip safları yardığım gibi kaçtım, tam bir hafta evime kapanık oturdum,

Fakat köyün her yerinde benim dedikodum oluyordu, hele köy çocuklarının diline düşmüştüm: " Camide kabahat yapan imam!.. „ diye pişime takılıyorlardı artık tahammül edemedim. Bir gece heybemi omuzuma vurup evimden ve kırk senelik köyümden kaçtım!..

Çok eziyet çektiğim için tanrı kusurumu affetmiştir. Aradan da dokuz sene gibi uzun bir zaman geçti. Artık camide yaptığım işi unutmuşlardır!..

— Elbet dedim, zaman insada neleri unutturmaz ki...

■

Yarım saatlik bir yürüyüşten sonra nihayet (Sazlı köy)ün mezarlığına varmıştık. İleride köy çocukları çelik çomak oynıyorlardı.

İhtiyara:

— Haydi, baba!.. dedim, Artık köyüne rahat rahat git İnan. ki o meseleyi herkes unutmuştur!..

İhtiyar bu sözlerimden cesaret alıp, orada oynıyan çocuklardan birini çağırdı. Çocuk zıplayarak yanımıza geldi, imam sordu:

— Senin adın ne, bakayım?..

— Ahmet!..

—Kimin oğlusun?...

— Nalband Hasan ağanın!..

— Kaç yaşındasın?..

Çocuk buna cevap veremedi Düşündü, düşündü ve sonra:

— Dur, dedi, aklıma birşey geldi, onu söyleyim de. sen hesap et: İmam Camide kabahat yaptığı zaman, ben altı yaşındaydım, üst tarafını sen bul!...

İmam bu söze şaşırdı, sapsarı oldu ve kulağıma yaklaşıp:

— Allah kimseyi çocukların diline düşürmesin, dedi, çünkü onlar hiç birşey unutmazlar!...

Ben gidiyorum!...

Çocuklar tarafından tekrar alaya alınmaktan korkan imam göye girmeden ters yüzüne geri dönüp kaçtı!. —Hikâyeci—

FIKRALAR

Yanlış Numara!..

Hatırlarmısınız : Eskiden bir yere telefon edeceğimiz zaman önce santraldan numara isterdik. İşte telefonun bu şekilde işlediği bir zamanda bir kunduracı dükkânına telefon almış. Fakat ne zaman konuşmak istese santraldaki memur kız hep yanlış numaralar verirmiş. Kunduracının buna çok canı sıkılmış. Bir gün nasılsa o kız dükkâna gelmiş ve 36 numara iskarpin istemiş. Ona zaten eskidenberi hıncı olan kunduracı da 39 numara iskarpin verip intikamını almış!.

Antika

Ahmet Benim babamdan 100 senelik bir cedvel var!...

— Adam sende o birşey mi? bende en aşağı iki bin senelik cetvel var!...

— Sahi mi ?..

— Evet: kerrat cetveli!..

OYUNLAR

Yelpaze Oyunu

Bu oyun pek eğlenceli ve tatlıdır. Bütün çocuklar odada çok ince birer kâğıt alacaklardır.

Sigara kâğıdı da olur.

Bu kâğıtları yere bir sırada dizecekler. Sonra ellerine birer yelpaze, yahut kalın mukavva alıp bu kâğıtları uçurup odanın öbür ucuna götürmeğe uğraşacaklar. Yani kâğıtlara yarış yaptıracaklar.

Bu oyun sizi çok eğlendirir. Çünkü kâğıtlar hep havada uçacaklar, ve bazen de geriye gideceklerdir.

Şarkılı oyun

Size bir güzel oyun daha:

Annenize, kardeşinize ve yahut evde bulunan bir adama eğer piyano. keman, ut gibi bir çalgı biliyorsa çalmasını söyleyiniz. Eğer o da yoksa gramofonu işletiniz, Bütün çocuklar şarkının makamına ağız uydurup odalara ikişer ikişer tabur olup Dönecekler. Fakat hiç gramofona bakmıyacaklar. Şarkı biter bitmez herkes yere oturacak en son kim oturursa o oyundan çıkacaktır.

ATA SÖZLERİ

Sel gider kum kalır.

Yani: Dünya bile mahvolup gider(Türkiye Cümhuriyeti)kalır!.

■

Ummadık taş yarar başl..

Yani:Bir Türk milleti çıkar bütün bütün dünyaya inkılâp nasıl yapılırmış gösterir!.

■

El elden üstündür.

Yani: (Cümhuriyet sevgisi her sevgiden üstündür!.

FIKRALAR

Vay Hasis Vay!..

Salomon çok hasis, para canlısı bir adamdı. Meselâ bir dükkâna girer pirincin ekkasını sorar uzun uzadıya pazarlık ettikten sonra:

— Ver bakalım yüz paralık!..

Derdi. Geçen gün bir arkadaşına yine dert yandı:

— Aman Mişonaçi; Benzin fiatleri yine çok yükselmiş!.

Arkadaşı sordu:

Otomobilin mi var?

Salamon:

— Hayır. dedi, bir çakmağım var...

Doğru söz

Şişko çok hiddetli ve kızgındı. Afacanı yakalayıp:

— Sen benim için «Aptalın biridir!..» demişsin.. doğru mu?.

Afacan şu cevabı verdi:

— Doğru amma, böyle bir söz söylemedim.

1 — Devekuşunu yakalayan Afacan hemen boynuna ipi taktı. Ölen iki zencinin kalkanlarını kafese tekerlek yaptılar. Mızrakları da arabaya ok olarak uzattılar. İşte şimdi kendilerini çölde götürecek araba da hazırdı, onu çeken at ta... Yani Devekuşu da!.. Topuz bu işi mükemmel yapmıştı. Dikkulak o kadar sevinç içindeydi ki hemen iki ayaklarını kaldırarak salta durmaya, türlü hokkabazlıklar yapmaya başlamıştı.

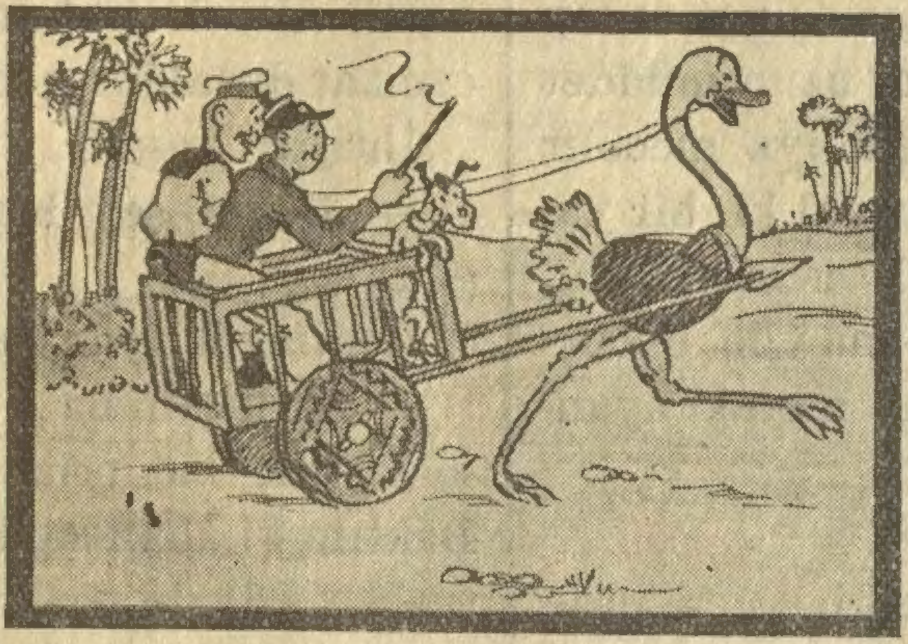

2 — Artık hareket edebilirlerdi. Afacan, Topuz arabanın içine oturdular. Topuz bir de kamçı yaptı. İpi gem gibi Devekuşuna geçirdiler. Araba hareket etti. Kumlar gıcırdadı. Devekuşu gık bile demeden arabayı da, Afacanı da, Topuzu da, Dikkulağı kolayca çekiyor, götürüyordu. Kalkanlar ne de güzel dönüyordu. Kafes de amma araba gibi bir vazife görüyordu. Bakalım nereye gidiyorlardı. Allahtan başlarına bir felâket gelmeseydi.

3 — Fakat olanlar oldu, daha bir saatlik yol almamışlardı ki Afacanla Topuz bir sürü yamyamla karşılaştılar. Kimisinin elinde taş balta, kimisinin elinde kalkan ve mızrak vardı. Birdenbire bir hücum yapmışlardı. Afacanla Topuzun ellerinde silah olmadığı için hiç birşey yapamadılar. Bir anda kanatlarında hızlı bir şimşek çaktı: Artık mutlaka bunların elinde diri diri yenebilirlerdi. Bu, çok büyük bir felâket olacaktı. Devekuşu bile bu işe şaşıp kalmıştı. Ne de güzel araba çekiyordu.

4 — Yamyamlar Afacanla Topuzu hemen arabadan aldılar. Dikkulağı da yakaladılar. Uzun bir sırık getirerek iki çocuğu ellerinden ve ayaklarından, Dikkulağı ise kulaklarından sırığa bağladılar. Bütün yamyamları derin bir sevinç kaplamıştı. Simsiyah ayaklarile kumlara basarak sırığı omuzlamışlar, götürüyorlardı. Afacan kendi kendine: Bu adamlar bizi mutlaka kırallarına hediye olarak götürecekler. Artık kızarmış bir şişte kebap edileceğimiz yüzde yüzdür. Tanrım, sen bizim yardımcımız ol! Diyordu.

5 — Götüre götüre Topuzu göya kıralın karşısına çıkardılar. Afacan Topuz süslü püslü bir adamı beklerken karşılarına âdeta komik fahri gibi komik bir adam çıktı. Başında taç yerine bir güğüm vardı. Elinde bir şemşiye bacaklarında da gömlek kolları takılıydı. Bu nasıl kıraldı. Afacan sırığın yanı başında bir insan kemiğini görünce herşeyi anladı. Bunlar kim bilir hangi seyyahın elbiseleri idi. Kendileri de bunlar gibi kemik haline mi geleceklerdi? Buradan nasıl kaçacaklardı? Sağda solda nöbetçiler vardı.

6 — Afacanla Topuz gibi gevrek etli beyaz çocukların tutulmasından çok memnun olan yamyam kıralı onları semirtmek için hemen kulübelerden birine attırdı. Arkalarına birer tekme yiyerek kulübeye dalan iki yaramaz yine hayretler içinde kalmışlardı. Çünkü seyyahlardan alınan eşyaları buraya biriktirilmişti. Burada fotoğraf makineleri, radyo, gıramofon herşey vardı. Fakat bir kuru kafa ile kaburga kemikleri bizim afacanları yine korkuttu. Bakalım yamyamlara kebap mı olacak, yoksa onları da kafese koyacaklar mı?

— Daha Var —

Olcayto Bahadır

Çocuk Sesinin bu en heyecanlı Türk romanını merakla takipediniz

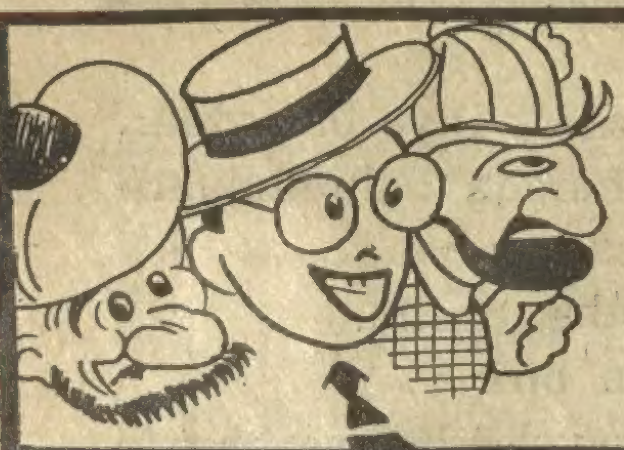

DÜNYA KOMİKLERİ GEÇİT RESMİ

Şarlonun binbir diyar yolculuğu

1 — Balina şeklindeki makine deniz üstüne çıktı. Beş parmak boğulmak tehlikesinden kurtulmuştu. Balinanın ağzı gibi görünen yerden birde başını uzatınca ne görsün!. adamın biri direksiyonun önüne oturmuş, bu yepyeni deniz gemisini sürmüyor mu? Hayretler içinde kaldı. Sonra geminin sahibi ile beş parmak ve Şarlo, kapağı açarak balinanın üstüne çıktılar. Gemi sahibi denize olta atmış, balık avlıyacaktı. Piposunu keyifle tüttürüyor, Şarlo gülerek ona bakıyordu. Fakat birdenbire ne olduysa oldu, denizden balık yerine beş kollu bir canavar, bir ahtapot çıktı. Gemi sahibini gemisinin üstünden alarak sarmaladı ye kendine doğru çekti.

2 — Ahtapot öteki kollarile Şarloyu da yakalamak istedi isede Şarlo bastonu ile ona vuruyor, beş parmak ise makinenin içine doğru kaçıyordu. Balina makinesi bir taraftan puf puf ederek ilerliyordu. Ahtapot avını kolları arasında sıktıkça sıkıyordu. Şarlonun tutulmayacağını anlayan canavar bütün hızile sulara dalmaya başladı. Zavallı adam da suya doğru gidiyordu. bir taraftan da boynunu kıskanç kollarile gittikçe sıkıyordu. Ahtapot biçare adamın şapkasını kollarından birine geçirerek Şarloyu selâmladı. Şarlo da korku içinde şapkasını başından çıkarıp ahtapotu selâmladı. Şimdi deniz ortasında beş parmakla ne yapacaklarını düşünüyorlardı. Artık bu makinenin başına geçip onu idare etmekten başka çare kalmamıştı.

Fıkra

Herşey karşılıklı

Şişkonun babası da, oğlu gibi şişmandır. Son zamanlarda kendisini pek iyi bulmuyordu. Kalbi yağ bağladığından yürüyemez bir hale gelmişti. Nihayet bir doktora gitti. Doktor, muayeneden sonra:

— Birşeyiniz yok, dedi zayıflamalısınız, işte bu kadar..

Şişkonun babası sordu:

— Bir ilâç vermiyecek misiniz?..

— Hayır!..

— Ama, doktor bey kalbimin çarpıntılarına ne dersiniz !..

Doktor, hastanın merakını gidermek için, dolaptan bir şişe çıkarıp koklattı. Şişkonun babası kendinde bir ferahlık duydu. Kapıdan çıkacağı zaman sordu:

— Muayene parası ne kadar?.

— Beş lira!...

Bunun üzerine Şişkonun babası hiç istifini bozmadan cebinden bir beş liralık çıkarıp doktorun burnuna uzatarak:

— Sizde şimdi bunu koklayınız !.. dedi o zaman ödeşiriz!.

Meraklı Şeyler

ÖKSÜREN OTLAR

Bunu okuyunca şaşıracak ve:

— Ot hiç öksürür mü?..

Diyeceksiniz, değil mi?.. Ben de size şu cevabı veririm:

— Öksürür!.

Bu ota Afrikada, Çöllere yakın, çok sıcak topraklarda tesadüf edilir. Meyvası da tıpkı bizim baklalara benzer. Yapraklarının üzerinde küçük delikler vardır. Bu garip ot işte bu deliklerden hava ve nefes alırlar. Fakat eğer rüzgâr eserse, tıpkı insanların nezle olması gibi, onlar da öksürmeğe başlarlar. Yani: öksüren bir küçüğün sesine benzer, sesler çıkarırlar.

Afacan — Senin için hem aptal, hem budala diyorlar!

Büyük çocuk — İkisinin ortasıyım!..

Beyaz arap

Dünyada (Karatavuk) denilen av kuşunun beyazına pek az tesadüf edilir. Bunun gibi beyaz renkli arap görmekte imkânsızdır. Fakat Amerikada böyle bir adama tesadüf edilmiştir. Adı (Tomkile Velend) olan bu adam doğduğu zaman simsiyah imiş.

Onbeş yaşına girdikten sonra derisinin rengi yavaş yavaş ağarmağa ve vücudu beyazlaşmaya başlamış. Nihayet aradan on sene geçince büsbütün ağarıp süt gibi beyaz olmuş. Yalnız sağ kulağının arkasında bizim yirmibeş kuruşlar büyüklüğünde siyah bir leke kalmış. Son gelen Amerika gazeteleri bu lekenin de gün geçtikçe beyazlandığını yazıyorlar!.

ŞİİRLER

Kışa Doğru

Kışın soğuk geceler
Sular, dereler donar!...
Yemsiz kalmış serçeler
Penceremize konar!..

Başında bir ateşin
Güzel yazı özleriz!..
Her dakika güneşin
Açmasını gözleriz!...

Hükmünü sürer mutlak
Tabiatın kanunu
Geçiririz donarak
Biz ikinci kânunu!..

Siz etmeyin aldırış,
Elbette karlar erir!..
Mart gelince Karakış
Son nefesini verir!..

Güneş ışıklar saçar,
Görürüz ilkbaharı!...
Kırda çiçekler açar:
Mavi, penbe, mor, sarı!..

NECDET RÜŞTÜ

BİR AFACANIN Hatıra Defterinden:

İş güçtü, fakat aksi takdirde düşüp ölecektim, bu itibarla bunu yapmak lâzımdı. İpe tırmanarak çakımla iki delik açtım, sonra aşağıya indim, Profesörün caketini giydim ve uykuya yattım.

Rüyada karyolada yattığımı ve Behiyenin beni uyandırdığını gördüm. Fakat uyandım, oturdum ve yeni birşey olup olmadığını anlamak için etrafa baktım.

Ben gümüş gibi beyaz ve düz bir yerin üstünde rahatça uçuyordum. Biraz sonra, balon yavaş yavaş alçaldığından ona yaklaşınca, bunun deniz, yahut Okyanus olduğunu gördüm.

O zaman benim için herşeyin bittiğini, boğulmaya mahkûm olduğumu ve annemin biricik oğluna ne olduğunu anlıyamacağını hissettim. Bu bana fena tesir etti. Başımdan geçen birçok vak'aları, sevgili annemi ve babamı ne korkulara uğrattığımı düşündüm ve bütün kuvvetimle kum çuvallarından birini sepetten dışarıya atmak için kaldırmaya çalıştım, profesör bana balonu yükseltmek için böyle yapmak icap ettiğini anlatmıştı. Fakat kum çuvalı küçük Çetine göre çok ağırdı. Böylece kendimi işin olacağına bıraktım ve daha iki sandoviç yedim.

Sonra sepetin kenarından baktım ve parlıyan suda siyah bir nokta gürdüm. Kendi kendime: "Bu bir deniz canavarı„ dedim, fakat aradan beş dakika geçmeden bunun bir tarla büyüklüğünde çok küçük bir ada olduğunu gördüm ve [daha "bir, iki, bizim miki„ demeden balon, kuş gibi, bir ağacın üstüne indi, tekrar korkulacak gibi bir süratla yükselmeğe başladı. Fakat ben şimşek gibi sepetten sıçradım, balona girdiğimizde kestiğim ipi yakaladım ve onu ancak balonu tutabilecek kadar zavallı, küçük bir çam ağacına bağladım ve işte biz yerimizde kaldık. Bana oyun oynamaması ve uçmaması için balonu çam ağacına iyice tutturdum; sonra, içi sıcak olduğu için sepete girdim ve yattım.

Çok yorulmuştum ve uyumak istiyordum.

Uyandığım zaman artık sabah olmuştu. Kalktım ve müşahedelerime başladım.

Kendi kendime:

"Bravvo çetin, bu fena bir vaziyet değil!

Issız, halî bir adada bir gemi kazası! oh, eğer hatıra defterim yanımda olsaydi ben ona neler yazardım! Şimdi yanımda bulunan bütün aletleri toplamalı, bir kulübe kurmalı ve içinde yaşamalıyım„ dedim.

Daha iki sandoviç yedim ve şimdi. olanı biteni bir tane kaldı. karnım çok acıkmıştı ve onu da hemen yemek istiyordum, fakat kendimi tuttum.

Sonra işe başladım: Eşyalarımı kurtarmak ve Robenson krozoe gibi bir kulübe kurmak istedim! Fakat ah, bende ne bir çivi, ne gemi simidi, ne küflü bir demir, ne tuzlu et vardı, lâkin kulübe yerine balonun sepetinden istifadeye karar verdiğime sükûnet buldum. Sonra vahşi hayvanlardan korunmak için kazıklardan bir çit yapmak istedim, fakat etrafta kazık yok tu ve ne kadar gözetledimse, vahşi hayvan da yoktu. o zaman adanın her tarafını dolaşmak ve ıslak kumlarda yamyam izleri olup olmadığını anlamak için ilerledim. Ne bir iz ne de suda bir kayık görmeden epice yer geçtim. Sonra geriye döndüm ve yolda kalbimi heyecana düşüren hakiki bir medeniyet işareti buldum:

Paslanmış ve eğrilmiş eski bir güğüm! fakat ben onu atmıya karar verdim: O, daha bana yaradı. yamyamlar geldikleri takdirde muhasaraya dayanabilmek için onu bir çukurda bulduğum tatlı su ile doldurdum. Şimdi ben çok sıcaklamış ve yorulmuştum. Sepete çıktım, geriye kalan biricik sandoviçimi yedim biraz su içtim; 30 Ağustos münasebetiyle bugün bizimkilerin ziyafette bulunduklarını, gezdiklerini, top attıklarını. şenlik fişeklerini görmediğimi ve bu ıssız adada açlıktan ölmeğe mahkûm kaldıgımı hatırlıyarak bu gibi vaziyette kalan insanlar gibi, cesur olmaya çalişdımsa da, biraz ağladım. Fakat hiçbir şey kâr etmedi, her ne kadar göz yaşlarımı tutmaya uğraştımsa da; bütün gayretlerim faydasız kaldı.

Biraz uyudum ve kendimi daha iyi hissettim.

Kendi kendime:

"Robenson Krozoe ne yapardı?„ Diye sordum.

— A. dedim, o bir dynek alır ve orada kaç gün kaldığını anlamak için üzerine yarık yapardı.

Bir deynek aldım ve üzerine bir yarık yaptım ve öğleden sonra bir gemi görebilmek ihtimali ile tarassuda başladım.

Fakat gemi görünmedi.

Ben birkaç midye buldum, fakat onlar boştu. Çok acıkmıştım. Hava karardı ve sepete bindim, pröfösörü ceketine sarındım ve bütün gece rahatça uyudum; öyle yorulmuş, öyle yorulmuştum ki..

Sabah oldu. Yalnız su ile sabah kahvaltısı yaptım. Midemde müthiş bir ağrı hissettim ve Hintlilerin açlık hissetmemek için kemerlerini sımsıkı bağlarını hatırladım. Fakat benim kemerim yoktu ve bundan dolayı kendimi açlığın hükmüne bıraktım. Değnek üzerinde bir yarık daha yaptım ve her hangi bir yerde ekmek ağacı bulmak için dolaşmaya gittim, fakat adada böyle bir şey yoktu. Burada kum ve küçük, eğri çam ağaçlarından başka bir şey mevcut değildi; midemdeki ağrı korkunçtu. Finoya sık sık, düşünmeden kendi kıymalı böreklerimi verdiğimi hatırladım.

Bugün öğleden evvel bizimkiler de ne olduğunu ve küçük Çetini halâ arayıp aramadıklarını bilmek isterdim. İhtimalki onlar, nihayet ondan ayrıldıkları için memnun idiler: O öyle

Bir değnek yakaladım ve ona mendil bağladım

afacandı ki.. Onu bir ay ve hattâ bir sene bile arasalar bulamazlardı.

Oh, sevimli, güzel evlerinden kaçan küçük çocuklar ıssız bir adaya düştükleri takdirde başlarına neler geleceğini ne kadar az biliyorlar.

Daima açlık hissettim. Pek çok şeyleri ve bilhassa bal gümeçlerini düşündüm. Daima bir geminin geçip geçmiyeceğine baktım. Güneş battı. Kendimi gittikçe daha fena hissettim. Sahilde durdum ve birdenbire onu uzaktan gördüm (Gemiden bahsediyorum). Koştum, değneğimi yakaladım, ona bir mendil bağladım ve sallamaya başladım. Fakat böyle bir kuvvet sarfetmeme lüzum yoktu: Sonra onlar bana gemiyi ağaca bağlı bulunan tılsımlı şeye doğru sevk ettiklerini anlattılar. Onlar yaklaştıkları vakit ortalık hemen hemen karanlıktı. Üç kişilik bir kayık indirdiler ve sahile yanaştılar.

Beni görünce:

— Merhaba!. Diye bağırdılar. Onların burada bulunduklarına sevinerek:

— Merhaba, dedim.

İçlerinden biri:

— Ben evvelce balona binmiş olduğumdan bırakınız uçayım, dedi.

— Ben bir kere tecrübe ettim, dedim, fakat bundan sonra aslâ! Gemide yiyecek bir şeyiniz yok mu? Balonum bu ıssız adaya düştü, burada ne ekmek ağacı, ne de bir parça karpuz yetişmiyor. Açlıktan ölüyorum.

Ve o zaman az daha ağlayacaktım, fakat göz yaşlarımı tutarak onlara sordum:

— Siz laz mı, yoksa Türk gemicileri misiniz?

Onlar Kırım tatarlarından olduklarını ve şimdi Azak denizinden geçtiklerini, Köstenceye gideceklerini söylediler ve onlarla birlikte gitmek isteyip istemediğimi sordular.

Beni gemilerine aldılar. Kaptan bu sırada akşam yemeğini yiyordu. O, çok nazik bir adamdı ve beni teklifsizce yemeğe çağırdı. Sofrada kızartılmış balık, haşlama patates, ekmek, yağ ve kahve vardı. Mükemmel bir yemek. Fakat ben kurtarılan insanların evvelâ mümkün olduğu kadar az yemek yemeleri lazımgeldiğini okumuştum:

Bundan dalayı dört tabak balık, yumurta ve patates yedikten sonra ona teşekkür ettim ve beşinci dana eti parçasından sonra yemekten kalktım. Kendisine balonun kime ait bulunduğunu ve kaç lira kıymetinde olduğunu anlattıktan sonra kaptan onu aldırmak için adam gönderdi. O bana çok iyi muamele etti ve ben ona minnettar kalacağım.

Köstenceye gelinceye kadar dört gün, dört gece denizde gittik, fakat ben tayfalarla çok güzel vakit geçirdim.

Onlara ablalarımdan yeni bebekten, telgraf memurundan ve daha birçok şeylerden bahsettim ki, hepsini son derece alâkadar etti. Onlar da bana deniz yılanlarını. deniz kızını ve deniz garibelerini ve aynı zamanda halatı nasıl bağladıklarını, direğe nasıl çıktıklarını anlattılar. Ben mümkün olduğu kadar onları az rahatsız etmege çalıştım, fakat iki defa enginlerde denize düştüm, onlar arkamdan suya atlamıya mecbur oldular. Ve ben Gaffarın gümüş saatini suda kaydettim, fakat eve geldiğim zaman kendisine daha güzel iki saat hediye edeceğimi vadettim.

— Sonu var —

Yarışlar Sayfası

BİLMECE-108

Bu haftaki bilmecemiz kelimelidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (*İst. posta kutusu 61: AFACAN Gazetesi 108 inci bilmece memuru*) adresine 3 *hafta zarfında gönderiniz.*

Soldan sağa doğru:

1-Çocukları besleyici bir gıda. 4-Rabt edatı 7-Hayal perdesi. 10 Öğüt. 11- Bir emir 14- Un ve şekerden yapılan bir tatlı.

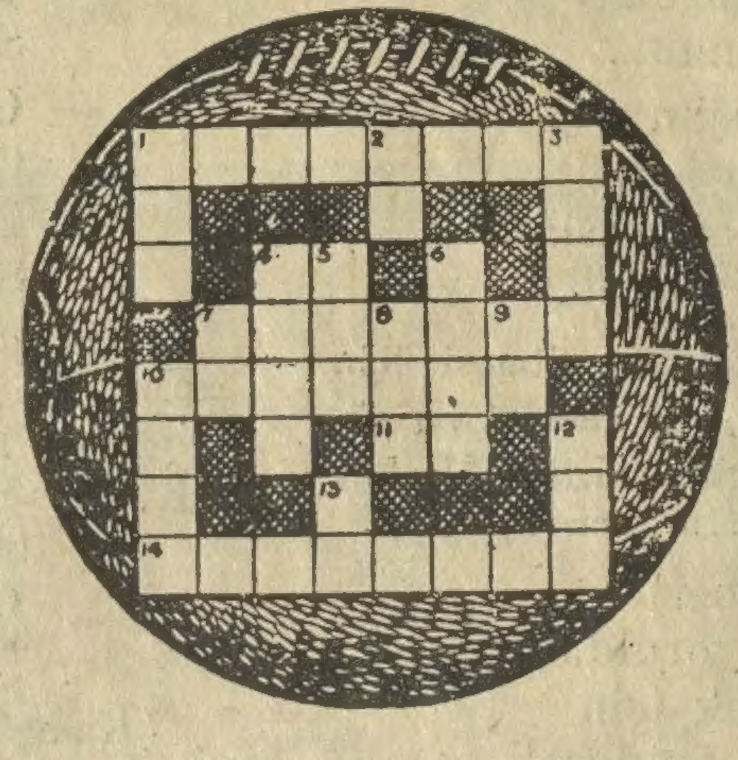

Yukardan aşağıya doğru:

1-Kiliselerde bulunur. 10- Ekmeğe konulan resmi fiyat 7-K.A.harfleri.4- içinde para saklanır. 5-Büyük. 13 Şaşmak. 2-Nota. 8-A.H.U. Harfleri. 6-Yerden biten büyük yeşillik 9-Bir emir. 3- Bir erkek ismi 12- Rabıt edatı.

ARMAGANLARIMIZ

BİRİNCİYE : Bir Bir futbol topu
İKİNCİYE : Bir kutu Şeker
Ellinciye kadar: Muhtelif zengin hediyeler verilecektir.

Kazananlar

Bilmecede Kazananlar

104 numaralı kelimeli bilmecemizin halli: ON-NAZ - ACAR KİNİN - KONAK- NACİ-ZAN Rİ — N idi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Bir cep saati kazanan

Malatya Tütüncü ve Pulcu Ali Enver Bey kızı Fehime H.

Bir albüm kazanan

Tarabya ve caddesi Fürüzan Sait Hanım.

Uç aylık abone kazanan

Kütahya posta ve telgraf müdürü Vehbi Bey oğlu Burhan Bey.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Şekerleme kazananlar

(Anadoluya kitap)

Edirne kurtuluş mek. s. 5 no. 297 Hayrettin, Bebek yalı boyunda no. 70 Halit Ist, 15 inci mek. s. 5-B no.601 Zeki Nuri, Fatih 13 üncü ilk mek. s.4 no. 500 Mahmut, Bergama eczacı Avni bey oğlu Fahrettin, Samsun Inönü ilk mek, S. 5 no. 329 Cemal, Üsküdar Ferah sokak no. 33 Muhsine Hanım ve Beyler.

Muhtıra defteri kazananlar

Ist. 20 inci mektep mezunlarından Furuzan, Fatih 11 inci ilk mektep S. 5 no. 256 Ismail, Konya hükûmet önü Yeni bakkal Ibrahim oğlu M. Galip Ist. kız lisesi No. 981 Sabahat, Izmir Namazgâh altı mektebi S.4 B- N: 169 Naci, Bursa Taya Hatun mahallesinde No. 30 hanede Sacide, Ist. Gazi Osman paşa orta mektebi S. II E No. 844 Kemal, Ist kız lisesi no. 451 Hayriye. Mardin Sıhhat müdürünün oğlu Bülent, kadıköy Erkek lisesi no. 726 Aii Cazip Bey ye Hanımlar.

Birer Çikolata kazananlar

Izmir—Karşıyaka Muradiye sokak no. 5 ∞ Nedret Ist. kız lisesi s. 7 Seher Fehmi, Adapazarı Ali Bey mektebl s. 5 Nihat Galata Goldşmit mek. s. 5 No. 163 Izak Bahar, Kadıköy Erkek orta mek. no. 253 Ahmet, Turhutle Avukat Burhan bey kızı Güzin, Gedikpaşa Tiyatro caddesi no. 24 Neclâ, Mersin Akdeniz oteli yanında Ana-7it, Ankara erkek Lisesi s. 2 A no. 573 Yojef, İst. 11 inci ilk mektep s. 4 no. 99 Fitnat, Bursa deveci mezarlığ medrese çık, No. 1 Nebahat, Davutpaşa orta mek. s.2 A no. 266 Fuat Konya kç. zabit mp. D. 4 no. 238 I. Naci, Ist. Uunkapanı salih paşa cad. no. 3 Dürrü semih, Edirne Cumhuriyet m. s.3 Orhan Fehmi Bey ve Hanımlar.

Birer kartpostal kazananlar

Davutpaşa orta mek. s. 2 A no. 98 Sedat, İst 10 uncu ilk mek. s. 3 no. 6 Nedim, Bursa Birinci erkek lisesi s. 3 no, 433 Çehan. Uzunköprü Bakkal Cafer ef. kızı Nahide, Galata Müsevi Lisesi Puhas Ist. kız lisesi no. 1289 Nigâr. Ist. kız lisesi no. 1646 Haver, Bursa-Çekirge küplüce sokak no. 10 Suat, İnegöl orta mek. s. 1-A no. 86 Şevket. Ankara Musivi milli mahallesi Aydemir sokak no. 24 Necdet Ist. Yeşilköy Ist. caddesi no. 40 Neclâ Fener Rum mek. lise 3 no. 36 Todori Mersin Selânik Bankası Alber, Ankara Hariaiye vekâleti 5 inci daire Ali Galip Bey oğlu Can, İst, Hilâl mek. no. 18 Cemal Eyyüp orta mek. s. 7 No. 217 Ferit Bey ve Hanımlar.

— SON —

Bulmacada kazananlar

47 Numaralı resimli bulmacamızda saklı motörün kaptanını doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Biı şişe kolonya kazanan

Kadıköy ikinci ilk mek. sınıf 4 no. 156 Sehime Hanım.

Bir kutu bisküit kazanan

Ist. Hayriye Lisesi s. 5 uo. 120 Yorgi efendi.

Bir albüm kazanan

Antakya Ticaret odası kâtibi M. Kemal Bey.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.**

Kurşun dolma kalem kazananlar

(Anadoluya roman)

Konya askeri orta mek. hesap memuru Mes'ut Bey oğlu Hikmet, Fatih Hayr!ye lisesi s. 7 no. 128 Adnan Izmir su işleri dairesi Rasat şefi Sacit Bev kızı Suat, Samatya 43 üncü ilk mek. s. 4 B no. 61 Sinau, Ist. kız lisesi no. 313 Cavide. Ankara D. deniz yolları umum I idaresi T. müdürü Behçet Bey oğlu Tekin Alp, bey ve hanımlar.

Bisküit paketi kazananlar

(Anadoluya kitap)

Samsun Selahiye mahallesi yokuş sokak no. 10 Arif Aslan, Ist. Erkek lisesi S. 1 - f no. 1412 Ali, kadıköy Rizapeşa karakol Yeremia apart. Nadia, Üsküdar M. O. M. S. 3 - A no. 334 Ferhan, Ist. kiz lisesi no. 721 Cavidan, Bursa Çekirge palasta Nihat, Ist. Akşam kız sanat mek. şube C Huriye, Izmir Damlacık Abbasağa so. no. 15 Leman, Izmit Odalar çarşısında meyhaneci Ahmet ef. kızı Memnune, Ist. Erkek lisesi S. 6 no. 124 Kemal Bey ve Hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar

Kırklareli kocaüıdır mek. S 5 no. 15 Ruhi, Ist. Fatih 15 inci ilk mek. S 3 no. 443 Asiye, Ist. Sirkeci perükâr Ahmet ef. oğlu Ekrem, Ist. Çapa 31 inci mek. S. 4 - A no. 137 Vedat, Eskişehir Gazi ilk mek. Orhan B. vasıtasile Sabriye, Ist. Tapkapı ilk adım apart. no. 3 Semahat, Eskişehir Hayriye mahullesi 3 üneü so. no. 21 İsmail, Ist. Beyoğlu Halkevi azasından Eba Roso, Isi. Sirkeci Demirkapı Kum so. no. 36 Serbülent, İst. Şişli Halâskâr Gazi cad, no. 354 Ismail Bey ve Hanımlar.

SON

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

Bilmece halli gönderenlere

Bulmaca halinin ayrı ayrı kâğıda yazarak gönderiniz Zarflarınızın üzerine bilmecelerin hangi sayıya ait olduğunu da kaydetmezi unutmayınız. Bunları yapmıyan hediye kazanamaz.

BULMACA:50

Bu haftaki bulmacamız resimlidir Hal varakalarına aşağıdaki kopunu ilâve ederek (*İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 50 inci bulmaca memuru*) adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

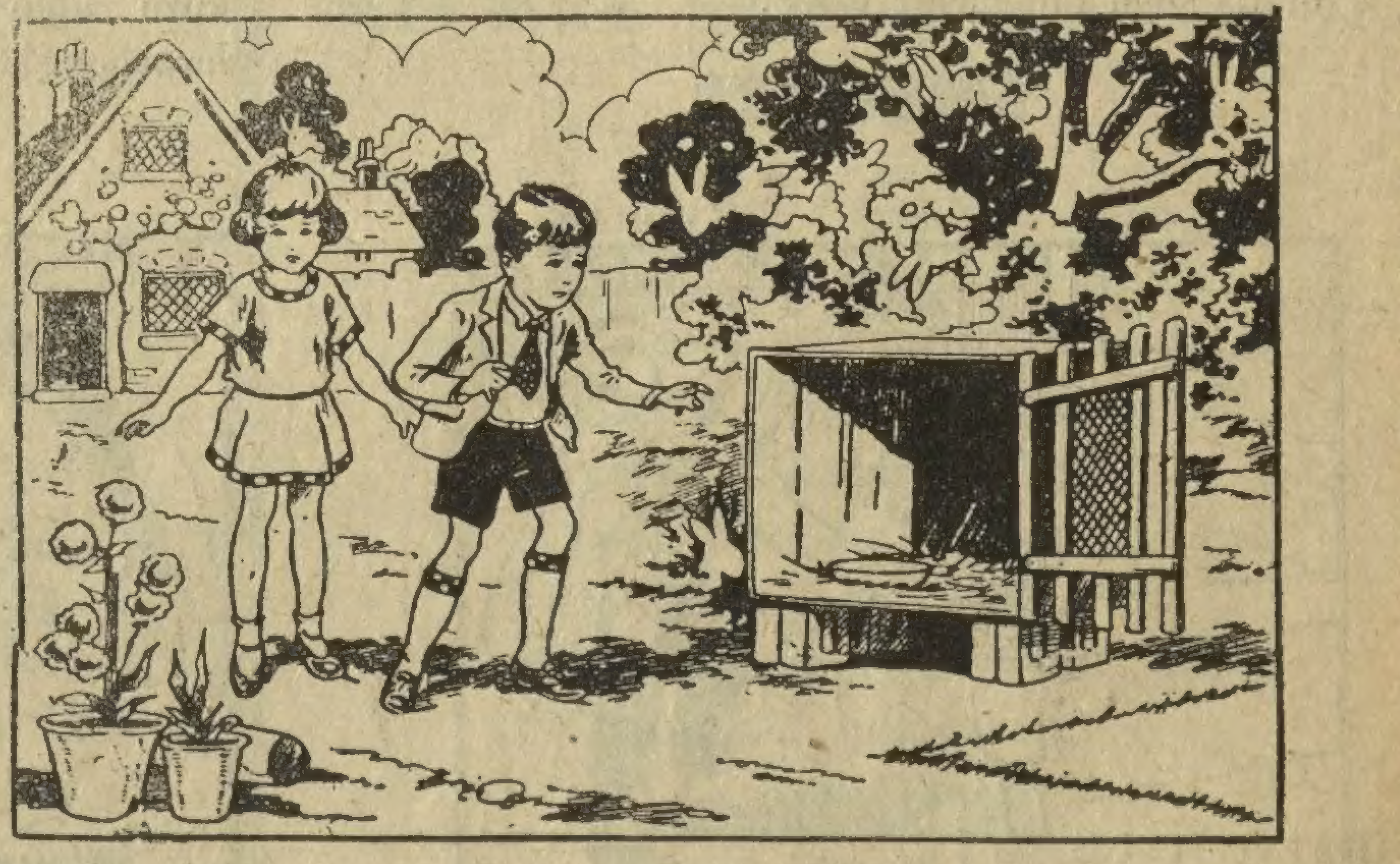

Özdemirle Özcan bahçelerindeki Tavşanlara yemek vermek için gelmişlerdi. Fakat kümesteki Tavşanlar kaçmışlar ve öte beriye saklanmışlar. Siz bu saklanan tavşanları resimde bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasında 30 kişiye muhtelif hediyeler vereceğiz.

AFACAN Bilmece kupon : 108

AFACAN Bulmaca kopunu 50

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde Ülkü matbaası no. 40

KARAGÖZ OYUNU

Abone Şartları
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört,, 50 „

İnsan telgrafla seyahat eder mi?

(Perde açıldığı zaman, Karagöz elinde paketlerle Hacıvata doğru gelir:)

K. — Aman Hacıvat kardeş
Bana bir çare göster!..
Bu işi başarmağa
Senin düşüncen yeter!

H. — Derdin nedir?.. Anlat da,
Sana yol göstereyim!..
Dinleyim önce seni,
Sonra akıl vereyim!..

K. — Evet!.. Bana akıl ver,
İhtiyacım var buna:
Pek çabuk gitmeliyim
Ben mutlaka Samsuna!..

H. — Bugünkü postayı bul,
Rıhtımda sora sora!..
Sonra: Git bir bilet al,
Atla hemen vapura!..

K. — Yok.. Ben vapura binmem,
Çünkü pek yavaş gider!..
Kaç gün yolda oyalar,
Beni işimden eder!..

H. — Pek alâ!.. Öyle ise
Git, tut bir otomobil!.
Fakat çok para lazım
Bu iş için, iyi bil!

K. — Haydi!.. Koca budala,
Akla sığmıyor bu iş!..
Otomobil vapurdan
Nasıl çabuk gidermiş?!..

H. — Peki!.. Çok paran varsa,
Bir tayyare tutarsın!..
Yedi kat gökyüzünde
Alâ keyif çatarsın!..

K. — Akılsızlık etmişim
Koşduğum için sana!
Zaten yardım etmezsin
Sen dünyada insana!

(Demindenberi ona Samsuna gitmesi için birçok akıllar verdiği halde, en nihayet bu sözü işiten Hacıvat fena halde kızar. Nankör karagöze şu işi yapmaya karar verir:)

H. — İşte demindenberi
Düşünmekten yoruldum!..
Samsuna gitmek için
Kestirme yolu buldum!..

*

Şimdi geçirmiyelim
Vaktimizi boş lafla!..
Seni göndereceğim
Samsuna telgrafla!..

(Budala Karayöz adetâ bu işe inanmıştı Hacıvatla beraber postahaneye girdiler. Hacıvat Karagözü dışarda bekletip, işi memurlara anlattı. Onlar da bir alay olsun diye razı oldular. Karagözü içeriye sokup, bir sandalyeye oturttu. Gözlerini bağladı ve orada bulunan elektrik ceryanlı bir teli eline tutuşturdu. Karagöz titremeğe başladı:)

K. — Aman!.. Aman!.. Hacıvat
Bana birşey oluyor!..
Yetişin!.. Tahammülüm
Son raddeyi buluyor!..

H. — Gözlerini açarsan
Gidemezsin oraya!..
Hem de çok yazık olur
Sarfettiğin paraya!..

(Karagöz verdiği yol parası boş yere gitmesin diye sabredip dişini sıkar. Fakat kendini tutamayıp yine bağırmaya başlar.)

K. — Yetiş yahu Hacıvat,
Titriyor ayaklarım!..
Bak sanki çekiliyor
İçimden barsaklarım!..

(Karagöz biraz daha sabreder. Fakat elektrik ceryanından fena halde titreyerek nihayet: « Aman!.. Ölüyorum!.. » Diye bağırarak teli elinden atar ve gözlerini açar. Bunun üzerine Hacıvat kendisini paylar:)

H. — Gözlerini açtın da,
Bak, makine bozuldu!..
İşte, kimseye değil,
Senin parana oldu!..

(Karagöz arkasına bakmadan postahaneden kaçar, Hacıvatta verdiği para ile alâ bir kaymaklı ekmek kadayıfı yer.)

(Gelecek haftayı sabursuzlukla bekleyiniz!..)

Oyuncubaşı

Resimli Roman

Pire Nurinin Yaramazlıkları

No. — 48 —

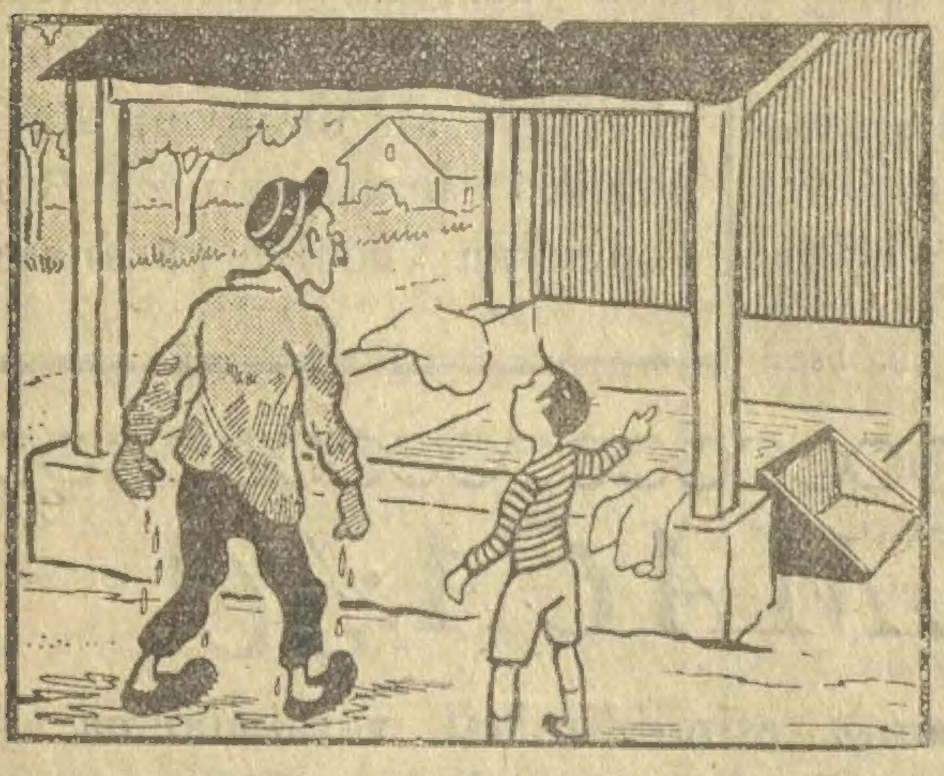

1 — Pire Nuri, çamurlar içinde kalan bekçiyi hemen çiftliğin havuzuna götürdü. Burada yıkanabileceğini söyledi. Sahiden orada suyu bol havuz vardı.

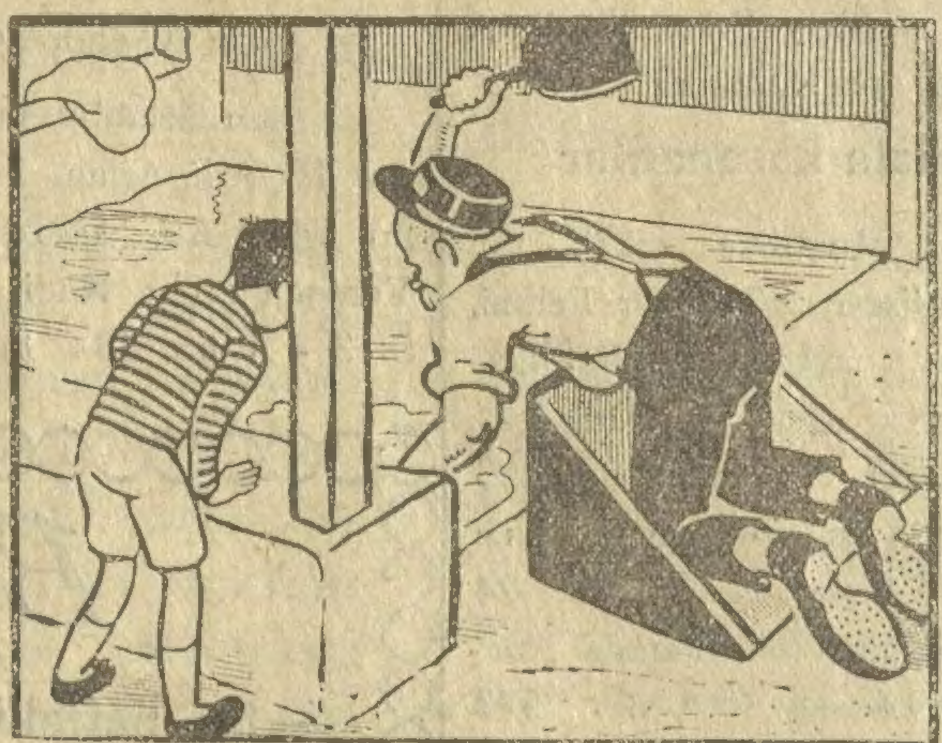

2 — Zavallı bekçi eğildi ve güzelce yıkanmıya başladı. Pire Nuri sol kenara çekilmiş kirlenen sulara bakıyordu. iki Afacan kuzu ağlıyacak hale gelen Bekçiyi ne de hırpalamışlardı.

3 — Yavaş yavaş kızgınlıklar geçti, diller çözüldü. Pire Nuri taa.. ilk günden son güne kadar pastacı dükkânında başından ne geçtise hepsini bekçiye anlattı. Piliçlerin yamasını maskeli baloyu söyledi.

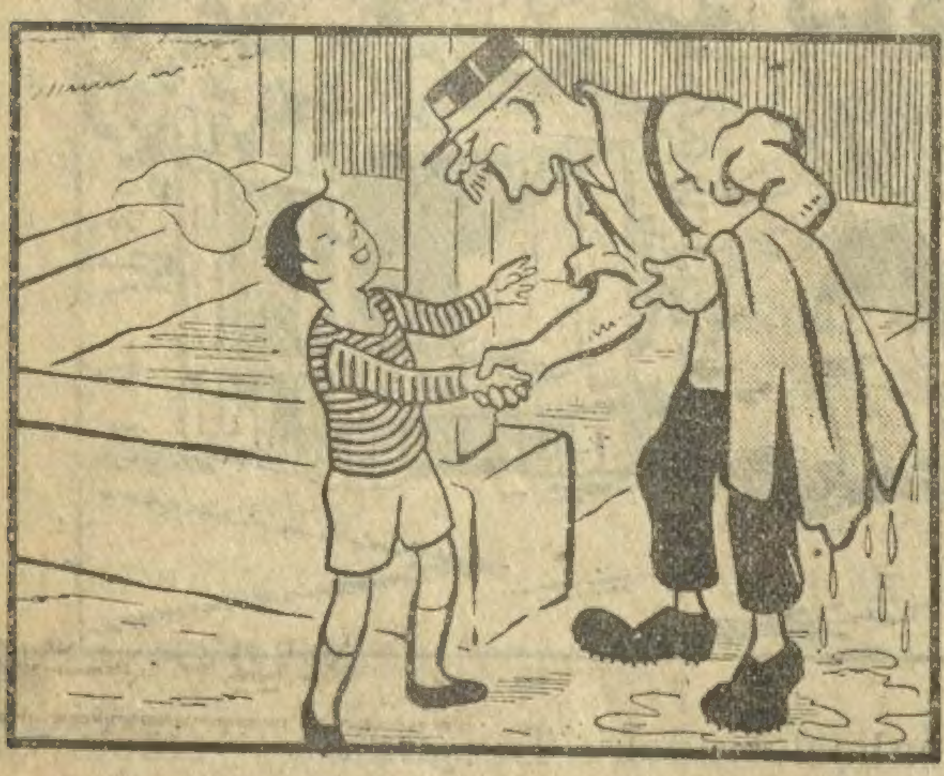

4 — Bekçi artık neşelenmişti. Havuzda yıkadığı ceketini koluna aldı ve Pire Nurinin elini sıkarak ondan ayrıldı, küçük dostum seni tanıdığıma çok memnun oldum, dedi.

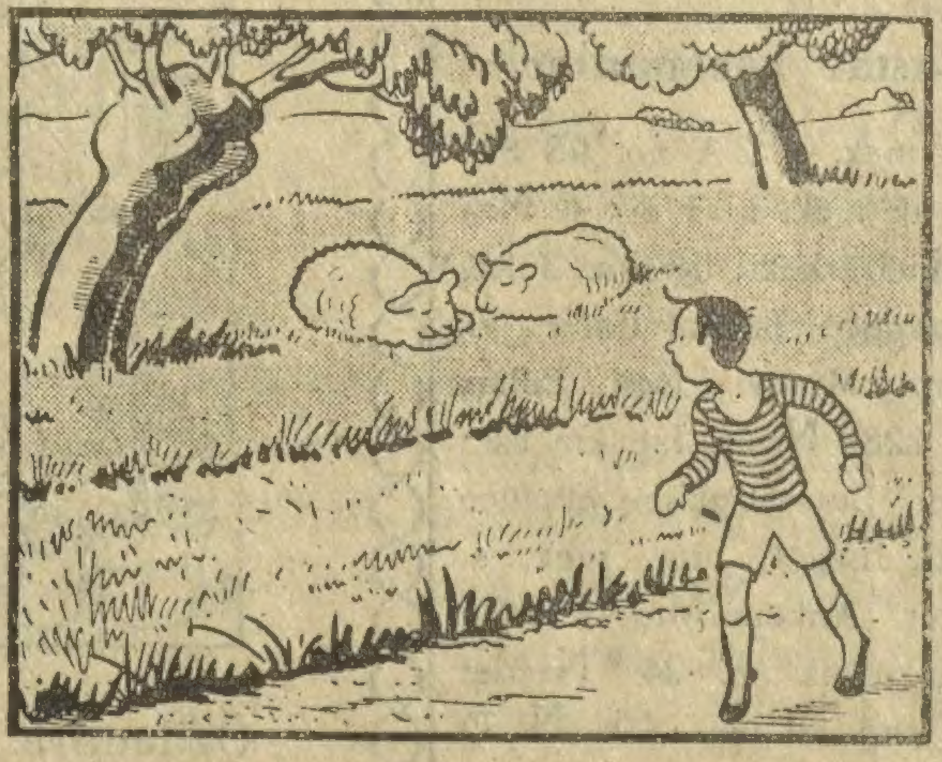

5 — Neyse, bu bekçi korkusu da güzelce atlatılmıştı. Pire Nuri koyunlarını aramıya başladı en sonra bir ağaç gölgesi altında onları uyurken buldu. Bu kadar yaramazlıktan sonra pek yorulmuşlardı.

6 — Halasına koştu, kuzuları kendisinin bahçeye sevketmesi ricasında bulundu. Halası da koştu, kuzuları çiftliğe soktu. Bakalım daha neler olacak?

— Daha var —

is. Ülkü matbaası Cağaloğlu yokuşu No. 40 Tel: 22895 Sahibi ve umum neşriyat: müdürü: M. Faruk